

Predmet: Bratunac (opt. Dalibor Maksimović)

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 5/16

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Glavni pretres: 05.10.2016. godine

Izveštaj : Marina Kljaić, posmatrač FHP-a

Ispitivanje oštećene/svedoka VS 3

Oštećena je već davala iskaz pred nadležnim organima BiH, i to pred Državnom agencijom za istrage i zaštitu (SIPA) i Tužilaštvom BiH, pri kojima u celosti ostaje. Vreme kritičnog događaja nije u mogućnosti da precizira. Navela je da je u vreme kritičnog događaja, sa svojom porodicom, suprugom Mujom i troje dece, živela u kući koja se nalazila između sela Hranča i Glogova. Jednog dana su u jutarnjim časovima čuli pucnjavu, videli da je opkoljeno selo Glogova, pa su se sakrili u obližnju reku. Odatle su videli da je zapaljena i njihova kuća. Nakon što je prestala pucnjava, došli su do svoje izgorele kuće, gde su zatekli srpske policajce koji su ih uputili prema selu Glogovi, govoreći im da su u tom pravcu otišli i drugi Muslimani iz sela Hranče. Kada su krenuli, suprug oštećene poneo je preko ruke jedno čebe koje je pronašao u susednoj kući. Dok su se kretali putem, sustigao ih je autobus, iza kojeg su bila dva vozila – putničko, koje je išlo odmah iza autobusa, čije se boje ne seća, a iza njega policijsko vozilo. Autobus se zaustavio, kao i putničko vozilo koje je išlo iza njega. Iz putničkog vozila je izašao muškarac u šarenoj uniformi sa trakom oko glave, srednje visine, koji je oštećenoj i deci rekao da uđu u autobus, a njenom suprugu da ostane. Kada je njen suprug nastojao da i on uđe u autobus rekavši da ima decu, taj muškarac ga je odmah ubio. Bila je šokirana događajem, posebno činjenicom da je njen suprug ubijen pred decom, pa nije detaljno gledala vozilo iz kojeg je čovek koji joj je ubio supruga izašao. Koliko joj se čini, u vozilu je bio još jedan muškarac i žena, koju je prepoznala kao svoju komšinicu, a koja se u ovom postupku pojavljuje kao svedok SV 1. Nakon ubistva supruga sa decom je ušla u autobus, a telo supruga je ostalo na mestu gde je i ubijen. Njegovi posmrtni ostaci pronađeni su jednim delom u grobnici u Hranči, a delimično u grobnici u Glogovi. Prilikom davanja iskaza pred organima BiH nisu joj pokazivane nikakve fotografije. Oštećenoj je pokazano 12 fotografija, ali na istim nije prepoznala ni jednu osobu.

Ispitivanje oštećene Mense Brečaninović

Oštećena je već davala iskaz pred nadležnim organima BiH, i to pred Državnom agencijom za istrage i zaštitu (SIPA) i Tužilaštvom BiH, pri kojima u celosti ostaje. Kritični događaj desio se početkom meseca maja 1992. godine. Tog dana probudila ju je pucnjava i videla je da gore

okolna sela. Zajedno sa majkom, ocem, sestrom i bratom sakrila se u obližnju reku. Kada se pucnjava stišala, došli su do kuće gde su zatekli srpskog policajca koji im je rekao da izađu na put i krenu prema selu Glogovi, gde će ih „pokupiti” autobus, što su i učinili. Kretali su se putem kada je naišao autobus koji je pripadao formi „Vihor”, iza kojeg je primetila i jedno putničko vozilo. Autobus se zaustavio i policajci koji su bili u pratnji autobusa su im rekli da uđu. U isto vreme se zaustavilo i putničko vozilo iz kojeg je izašao jedan vojnik, koji nije dozvolio njenom ocu da uđe. On je oko glave imao traku crvene boje i u rukama neko naoružanje, ne zna tačno koje, jer se u to ne razume. Počela je da ulazi u autobus kada je čula da njen otac govori da ima decu, a odmah zatim i rafal. Tom prilikom je primetila da se u vozilu iz kojeg je izašao ovaj vojnik nalazi još osoba, ali nije na njih obraćala pažnju. Kasnije je čula da se u tom vozilu nalazila i svedokinja VS 1. Oštećenju je predloženo 12 fotografija, na kojima nikoga nije prepoznala.

Fond za humanitarno pravo